

DZIENNIK URZĘDOWY

C. i K. KOMENDY OBWODOWEJ. w OPATOWIE.

Prenumerata kwartalnie 3 korony,
Numer pojedynczy 10 halerzy.

Nr. 25.

Opatów, dnia 1. Grudnia 1916.

TREŚĆ: 1. Najwyższe odznaczenie. 2. Ogłoszenie dotyczące amnestyi. 3. Obwieszczenie ces. niemieckiego Jenerała Gubernatora warszawskiego i c. i k. Jenerała-Gubernatora lubelskiego. 4. Obwieszczenie dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego. 5. Składki na groby poległych. 6. Rozporządzenie w sprawie rozszerzenia obszaru miast. 7. Obwieszczenie N.W.A. dotyczące Ordynacyi miejskich. 8. Ogłoszenie w sprawie policyi ogniowej. 9. Sanitarne przepisy dla piekarń. 10. Porządek i czystość w handlach środków spożywczych. 11. Obwieszczenie spoczynku niedzielnego i świątecznego. 12. Obwieszczenie dotyczące zakazu dalszego rozszerzania czasopism. 13. Obwieszczenie dotyczące monet niklowych 20 hal. 14. Wykaz osób zasądzonych przez Sędziego pokoju.

1.

Najwyższe odznaczenie.

Jego Cesarska i królewska Mość raczył najmiłościwiej udzielić w uznaniu znakomitej służby w szczególnem poruczeniu:

order Franciszka Józefa na wstędze medalu waleczności c. i k. radcy skarbowemu Hipolitowi Truskiewiczowi,

złoty krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności komisarzowi skarbowemu Wojciechowi Wojtasowi,

złoty krzyż zasługi na wstędze medalu waleczności c. k. oficyałowi podatkowemu Waleryanowi Romańskiemu,

żelazny krzyż zasługi z koroną na wstędze medalu waleczności feldwebłowi Feliksowi Kwaśniewskiemu,

żelazny krzyż zasługi na wstędze medalu waleczności feldwebłowi Aloizemu Franciszkowi Sollich, i zugsführerowi Richardowi Beczwar.

2.

Ogłoszenie dotyczące amnestyi.

Uznając wzorowe i lojalne zachowanie się mieszkańców obszaru należącego do Wojskowej Jeneralnej Gubernii Lubelskiej wobec c. i k. wojska i urzędów i aby utrwalić w pamięci historyczną dla całego Narodu Polskiego ważność dnia 5. listopada,

wydałem rozkaz, aby wszystkim sądownie i w drodze administracyjnej skazanym, którzy na łaskę zasłużyli, karę całkowicie albo częściowo darować.

Karol KUK m. p., zbrojmistrz polny.

3.

Do ludności Jeneralnych Gubernatorstw Lubelskiego i Warszawskiego!

Monarchowie sprzymierzonych mocarstw Austro-Węgier i Niemiec oznajmili Wam swe postanowienie utworzenia z ziem polskich, wyzwolonych z pod jarzma rosyjskiego, nowego samodzielnego Królestwa Polskiego. W ten sposób urzeczywistnia się najgołęjsze pragnienie Wasze, które od wieku przeszło — zdawało się napróżno — żywiliście.

Powaga i niebezpieczeństwa tych ciężkich chwil wojennych, oraz troska o wojska nasze, stojące w obliczu wroga, zmuszają nas zachować zarząd nowego państwa Waszego tymczasowo jeszcze w naszych rękach. Pragniemy jednak chętnie dać mu już teraz przy Waszym współudziale stopniowo urządzenia państwowe, które mają poręczyć trwale ugruntowanie państwa Waszego, jego ukształtowanie i bezpieczeństwo.

Na pierwszym więc miejscu wojsko polskie.

Nie ustał jeszcze bój z Rosją; w walce tej i Wy pragniecie wziąć udział. Stańcie więc przy nas jako ochotnicy i pomóżcie nam uwieńczyć zwycięstwo nasze nad Waszym prześladowcą.

Mężnie z wielką chlubą walczyli obok nas bracia Wasi z Legionów Polskich; wstępujcie w ich ślady w nowo powstać mających oddziałach wojskowych, które w przyszłości, załączone z Legionami, utworzą Polskie Wojsko. Będzie ono dla Waszego nowego Państwa silną podporą i zapewni mu bezpieczeństwo na zewnątrz i wewnątrz.

Pod narodowymi Waszemi barwami i sztandarami, które nadewszystko umiłowaliście, macie osłaniać Ojczyznę Waszą. Znamy Waszą odwagę i płomienną Waszą miłość Ojczyzny — to też wzywamy Was do boju przy naszym boku.

Zgromadźcie Waszych do broni zdolnych mężów za przykładem walecznych Legionów Polskich i po-

łożcie we wspólnej na razie pracy z niemiecką i sprzymierzoną z nią austriacko-węgierską Armią podwaliny pod Armię Polską, w której pełne chwały tradycje Waszych dziejów wojennych odżyją na nowo w wierności i męstwie Waszych żołnierzy.

Ces.-Niem. Jen.-Gub.: C. i k. austr. węg. Jen.-Gub. wojsk.:

BESELER.

KUK.

4.

Przepisy dotyczące dobrowolnego wstępowania do wojska polskiego.

1. Termin i miejsce zgłoszenia.

Od dnia 22. Listopada będą u wszystkich Wójtów Jeneral-Gubernatorstwa Lubelskiego wyłożone listy dla osób, które chcą dobrowolnie zgłosić się do wojska polskiego. We większych miejscowościach i miastach urządzi się wedle potrzeby osobne biura zgłoszeń. Komendanci obwodów podadzą termin i miejsce otwarcia tych biur za pomocą ogłoszeń.

Zgłaszanie ma się odbywać o ile możliwości u wójta [w biurze zgłoszeń] tej gminy, w której dany ochotnik mieszka.

2. Przepisy dotyczące wieku.

Do listy zgłoszeń mogą się zapisywać wszyscy Polacy bez względu na język i wyznanie, mieszkający na terytorium oswobodzonym przez zjednoczone wojska państw centralnych, o ile w ciągu roku, w którym się zgłaszają, kończą najmniej ośmnaście a najwyżej czterdzieści pięć lat życia. Jeżeliby ochotnik ze względu na swe wykształcenie i stanowisko społeczne nadawał się do zajęcia w przyszłości stanowiska oficera, wówczas można przesunąć granicę wieku aż do ukończonego pięćdziesiątego roku życia.

3. Wykluczeni od wstąpienia.

Do wojska polskiego nie będą przyjmowani ci, którzy byli karani pozbawieniem wolności lub czci za takie przestępstwa i zbrodnie, które ich czynią niegodnymi przyjęcia. Do tej kategorii nie będzie się jednak z reguły zaliczać przestępstw politycznych.

4. Wymagane dokumenta.

Celem wciągnięcia na listę zgłoszeń należy przynieść o ile możliwości swój paszport, metrykę urodzenia lub chrztu oraz świadectwa szkolne.

Reflektujący na stanowiska oficerów lub podoficerów mają przedłożyć świadectwa szkolne w otwartej kopercie z następującym napisem:

1. Dokumenta [imię i nazwisko właściciela].
2. Miejsce zamieszkania i ulica.
3. Powiat.
4. Miejsce i bliższe określenie biura zgłoszeń.
5. Numer listy ochotników.

Rubryki pod 4. i 5. będą wypełnione dopiero przy zgłoszeniu. Ponadto należy dołączyć opatrzoną takim samym napisem kartkę, która na odwrotnej stronie ma zawierać spis przedłożonych dokumentów.

Gotowe koperty i kartki można otrzymać bezpłatnie u każdego sołtysa, jak również u każdej miejscowej Władzy wojskowej lub cywilnej. Wszystkie Władze mają polecenie udzielać potrzebnych wyjaśnień i pomocy w każdym kierunku. W razie niemożności dostarczenia dokumentów do dnia zgłoszenia, można je dodatkowo w ten sam sposób złożyć u wójta albo w biurze zgłoszeń, gdzie dokonano zgłoszenia.

5. Wybór rodzaju broni.

Na razie tworzy się następujące rodzaje broni:

Piechota z oddziałami karabinów maszynowych;

Jazda;

Oddziały sanitarne;

Tabory;

Każdemu ochotnikowi wolno prosić o wpisanie do listy zgłoszeń dla jednego z powyższych rodzajów broni.

Ochotnicy jazdy, oddziałów sanitarnych, oraz taborów mają przy wstąpieniu przyprowadzić o ile możliwości własnego konia, za którego po poprzednim oszacowaniu wypłaci się zaraz wynagrodzenie.

O ostatecznem przydzieleniu do jednego z powyższych rodzajów broni, rostrzyga General-Gebernatorstwo Warszawskie na podstawie wyniku badania lekarskiego, oraz stosownie do zapotrzebowania.

6. Obowiązki po ogłoszeniu.

Przy zgłoszeniu dostaną ochotnicy t. zw. „poświadczenie zgłoszenia“ zaopatrzone numerem, pod którym są zapisani w liście zgłoszeń. To poświadczenie należy wkleić po ostatniej stronie paszportu lub też w inny sposób starannie przechować. Od dnia zgłoszenia się ochotnicy muszą być gotowi każdej chwili do stawienia się celem zbadania przez lekarza wojskowego, a w razie uznania ich za zdalnych do służby, do natychmiastowego powołania pod broń. Aż do tej chwili mają oni o każdej zmianie mieszkania i miejsca pobytu donieść najdalej do pięciu dni ustnie lub listownie temu wójtowi lub biuru, w którym podjęli poświadczenie zgłoszenia, podając przytem dokładny nowy adres. Takie same zaawizowanie podać należy do wójta [miejscowej władzy policyjnej] nowego miejsca zamieszkania.

7. Badanie lekarskie.

Dzień i miejsce badania lekarskiego będą osobno podane do wiadomości. Przedstawienie ochotników do zbadania powinno się o ile możliwości odbywać zbiorowo według miejscowości albo gmin i to przez wójtów lub miejscowe organa policyi, które otrzymują w tej mierze bliższe objaśnienia. Ochotnikom przysługują w razie potrzeby bezpłatny przejazd, tudzież mieszkanie i utrzymanie w miejscu badania lekarskiego. Ponadto otrzyma każdy ochotnik 2 korony dziennie, jako wynagrodzenie za utratę zarobku.

8. Powołanie ochotników zdolnych do służby.

Kto przy zbadaniu zostanie uznany za zdolnego do służby otrzyma t. zw. „świadectwa przyjęcia“ i odpowiedni dopisek w paszporcie, lub w innym dokumencie stwierdzającym tożsamość osoby. Po zbadaniu lekarskiem ochotnik albo zaraz będzie wcielony do służby przy odnośnej formacji wojskowej, albo też otrzyma tymczasowy urlop. W tym drugim wypadku otrzyma nowozaciężny powołanie pod broń za pomocą „karty powoławczej“, którą należy wraz z paszportem i świadectwem przyjęcia przynieść do swojego oddziału, jako dokumenta legitymacyjne.

9. Przepisy obowiązujące nowozaciężnych, którzy otrzymali „świadczenie przyjęcia“.

Kto przyjął świadectwo przyjęcia, ten temsamem należy do wojska polskiego i pozostaje od tej chwili począwszy aż do zawarcia pokoju do dyspozycji władz wojskowych i może być przez nie uwolniony jedynie w drodze „postępowania zwalnającego“. Jeżeli nowozaciężny, który przyjął świadectwo przyjęcia, uchyli się od stawiennictwa do swego oddziału, staje się winnym dezercyi. To też aż do dnia wezwania go za pomocą karty powoławczej, ma w razie zmiany mieszkania lub miejsca pobytu postąpić w ten sam sposób, jak po wpisaniu na listę zgłoszeń [patrz punkt 6].

10. Zwrot kosztów.

Każdemu nowozaciężnemu, który otrzymał „świadczenie przyjęcia“ należy się przy wstąpieniu kwota 40 koron na pokrycie drobnych nadzwyczajnych wydatków w pierwszych dniach służby. Kto po zbadaniu lekarskich zostanie odesłany tymczasowo na urlop, otrzyma zaraz 20 K. resztę zaś w dniu wstąpienia do czynnej służby przy swoim oddziale.

11. Zwalnianie zupełnie lub czasowo niezdolnych do służby.

Zupełnie lub czasowo niezdolny do służby ochotnik, otrzyma odpowiednią uwagę w paszporcie lub w innym dokumencie tożsamości osoby. Czasowo niezdolni do służby mogą po upływie oznaczonego czasu zgłosić się ponownie.

12. Narodowe i prawno-państwowe stanowisko ochotników.

Ażebądź armii polskiej zapewnić według prawa międzynarodowego uznanie, jako „wojsko państwa prowadzącego wojnę“ musi ona — o ile chodzi o naczelne kierownictwo i stosunki prawne — być tymczasowo przyłączoną do wojska niemieckiego.

Co do poborów, żołdu, utrzymania, wyekwirowania, rent inwalidów, opieki nad rodzinami i osieroconymi, przysługują żołnierzowi ochotniczego wojska polskiego te same prawa i przywileje, co i żołnierzom armii niemieckiej.

13. Mundury, sztandary [chorągwie].

Polskie wojsko otrzymuje mundury z polskimi narodowymi odznakami. W chorągwiach i sztanda-

rach wojska polskiego odzyska znów staropolskie znaki z białym orłem w czerwonym polu.

14. Prawne uregulowanie stosunków wojskowych

nastąpi osobno.

5.

Składki na groby poległych.

W dniu Wszystkich Świętych zebrane zostały w gminach i parafiach odvodu Opatowskiego następujące składki.

1. W mieście Opatowie	756 K 84 h
2. w gminie Iwaniska	44 „ 68 „
3. „ kościele parafialnym w Strzyżowicach	7 R. 40 k. i 15 „ 29 „
4. W kościele parafialnym w Ruszkowie	2 „ —
5. W kościele parafialnym w Modliborzycach	8 „ 80 „ i 11 „ —
6. W kościele parafialnym w Szumsku	8 „ 42 „ i 8 „ 44 „
7. Ze strony c. i k. Zarządu lasów w Woli Łąkowej	37 „ —

Wielebnemu Duchowieństwu, jakoteż wszystkim tym, którzy przez swoje szlachetne datki przyczynili się do podtrzymania akcji utrwalenia grobów poległych w czasie obecnej wojny, dziękuję serdecznie i wołam im wszystkich staropolskim zwyczajem „Bóg zapłać“.

6.

Rozporządzenie

c. i k. Jeneral-Gubernatorstwa Wojskowego z dnia

21. października 1916 A. Nr. 112.129/16.

Oznaczenie obszaru miast: Buska, Chmielnika, Dąbrowej, Jędrzejowa, Ostrowca, Sandomierza, Staszowa, Szczeczeszyna, Wierzbika, Włoszczowej i Zamościa.

Na podstawie § 2. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 18. sierpnia 1916. Dz. rozp. Nr. 65. zarządza się co następuje:

§ 1.

Obszary miast: Buska, Chmielnika, Dąbrowy, Jędrzejowa, Ostrowca, Sandomierza, Staszowa, Szczepieszyna, Wierzbika, Włoszczowej i Zamościa rozszerza wzgl. oznacza się z ważnością od 1. listopada 1916, w następujący sposób:

5) obszar miasta Ostrowca [obwód opatowski] rozszerza się na następujące części obszaru gminy Częstocice, na południe od dotychczasowej granicy, miasta leżące: Stawiny, Klimkiewiczów, Filipów, Karolinów, Bolesławów, Denkowski Staw, dalej na tę część miejscowości Ostrówek, która do roku 1866, należała do miasta Ostrowca [skonfiskowane dobra kościelne], oraz na wszystkie parcele, położone w obrębie dotychczasowych granic miasta, a wchodzące w skład gminy Częstocice.

§ 2.

Wszystkie grunta ukazowe, położone wśród nowych granic miejskich, włącza się do gmin miejskich,

§ 3.

Włączone do okręgów miejskich miejscowości [części miejscowości] wydziela się z dotychczasowego związku gminnego. Pozostałe po odgraniczeniu obszaru miejskiego części gmin zostają nadal w dotychczasowym związku gminnym — z wyjątkiem miejscowości Denków (gmina Częstocice), którą włącza się do gminy Bodzechów, tudzież nowo utworzonej Styków [§ 1., punkt 10].

§ 4.

Gmina miejska obejmuje z dniem jej rozszerzenia prawo i obowiązki oraz majątek i długie przyłączonych miejscowości wzgl. części miejscowości, oddziału jaki okaże się potrzebnym, mają dokonać Komendy obwodowe.

Przyłączenie to nie narusza jednakowoż prywatno — prawnych zobowiązań i uprawnień gminy miejskiej wzgl. włączonych miejscowości (części miejscowości) ani istniejących koncesji lub nabytych praw osób trzecich.

§ 5.

Wcielone miejscowości [części miejscowości] podlegają od dnia wcielenia przepisom w danym mieście obowiązującym.

Podatki oraz inne opłaty z włączonych miejscowości [części miejscowości] należy uiszczać aż do końca 1916 r. w tej samej wysokości i w tej samej kasie, co dotąd.

§ 6.

Włączone miejscowości zachowują swój dotychczasowy zarząd i reprezentację tak długo, aż odnośne miasta [gminy] zaprowadzą w nich nową organizację zarządu. Ma to nastąpić najpóźniej do 1. grudnia 1916.

§ 7.

Dotyczące komendy obwodowe mają jeszcze przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia stwierdzić i oznaczyć na miejscu stosownie do postanowień § 1. granice powiększonego obszaru miejskiego [gminnego] przy współudziale zastępców dotyczących gmin [miejscowości] i miasta tudzież szczególnie tem interesowanych właścicieli gospodarstw rolnych i przedsiębiorstw przemysłowych.

§ 8.

Konieczne zarządzenia z powodu rozszerzenia granic miejskich i wyłączenia pojedynczych miejscowości [części miejscowości] z terytoriów gminnych w sprawie przeniesienia wzgl. sprostowania ksiąg ludności i prowadzenia przez burmistrzów i wójtów gmin rejestrów stanu, w sprawach meldunkowych i t. p. mają wydać dotyczące komendy obwodowe.

7.

Obwieszczenie

dotyczącej ordynacji miejskiej.

Na podstawie § 21 rozporządzenia Nacz. Kom. Armii z dnia 18. sierpnia 1916 Dz. rozp. Nr. 65 dotyczącego Ordynacji miejskiej dla 34 miast zarządziło Jenerał-Gubernatorstwo Wojskowe rozp. z dnia 14. listop. 1916 A Nr. 112.128 co następuje:

I.

1] Przy dokonaniu mianowania przez Komendę Obwodową pierwszej Reprezentacji miejskiej w myśl § 14 powyższego rozporządzenia w miastach, do których to rozporządzenie odnosi się, należy wybrać radnych miejskich i ich zastępców o ile możliwości w równej części z pośród tych osób które należą do czterech istniejących kuryi wyborczych. Nie jest to konieczne potrzebne, bo także i przy przeprowadzeniu wyborów w poszczególnych kuryach nie tylko ci wybrani być mają, którzy w odnośnej kuryi mają prawo wyborcze.

2] Na radnych miejskich mianować należy osoby wybierane podług § 9.

Jako państwowo Królestwo Polskiego należy te osoby uważać, które zaliczają się do stałej ludności któregośkolwiek miast i wsi Królestwa Polskiego.

Jeżeli zachodzi wątpliwość czy mający być mianowany posiada podług § 9 wymaganą znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, to zwoła Komenda Obwodowa komisję okładającą się z kierującego komisarza cywilnego, lub jego zastępcy i czterech wybytnych obywateli miasta, które upewni się w tym względzie.

3] Na radnych nie można mianować:

a] urzędników i sług miejskich lub zakładów miejskich, jak długo ci stoją w służbie i dopóki po rozwiązaniu stosunku służbowego nie załatwili ostatecznie swoich obrachunków z miastem.

b] posiadaczy koncesyi dla miejskich przedsiębiorstw, jakoteż dzierżawców i kierowników takich przedsiębiorstw.

c] dzierżawców miejskich realności i dochodów.

d] osób, które na podstawie umowy starają się o roboty albo dostawy dla miasta.

e] osoby, nad majątkiem których zarządzono konkurs, jak długo trwa dochodzenie konkursowe.

4. Nazwiska mianowanych radnych miejskich i ich zastępców należy ogłosić.

Komenda Obwodowa zwołuje mianowanych radnych na konstytucyjne posiedzenie, na którym przewodniczy kierujący komisarz cywilny lub jego zastępca.

Radni miejscy, którzy pomimo posłanego zaproszenia na to posiedzenie się nie zjawili, lub też bez usprawiedliwienia uchylają się od przeprowadzenia wyborów na burmistrza i jego zastępcy, mogą być przez Radę miejską obłożeni karą do 100 K.

5. Rada miejska ma następnie postanowić, którym członkom zarządu miejskiego należy się płaca i oznaczyć wysokość tejże. Burmistrzowi przysna się w każdym razie płacę, zastępcy jego zaś i ławnikom tylko w tym wypadku, jeżeli im stale powierzone jest załatwienie pewnych spraw zarządu. — Sam udział w obradach magistratu należy uważać w każdym wypadku jako urząd honorowy.

6. Po ustaleniu plac postanawia Rada miejska pojedynczą większością głosów czy wybór na burmistrza i jego zastępcę należy przeprowadzić pisemnie czy usunie; i wybiera następnie burmistrza i jego zastępcę, każdego oddzielnie.

7. Do wyboru burmistrza i jego zastępcy wymagana jest obecność najmniej $\frac{2}{3}$ mianowanych radnych i absolutna większość głosów wszystkich zamianowanych radnych.

Przy wyborze ławników muszą również być obecnie $\frac{2}{3}$ mianowanych radnych miejskich; wystarczy jednakowoż absolutna większość obecnych radnych.

Gdyby wybór nie dał absolutnej większości, należy go powtórzyć, jeżeli i przy drugim głosowaniu nie osiąga się absolutnej większości, należy przeprowadzić ściślejszy wybór między temi dwoma kandydatami, którzy dostali przy drugim wyborze największą ilość głosów. Przy równej ilości głosów kilku kandydatów należy rozstrzygnąć przez losowanie, którzy kandydaci przyjdą do wyboru ściślejszego.

8. Na członka magistratu nie może, prócz w punkcie 3 podanych osób, być wybrany ten, kto jest spokrewniony lub spowinowacony w pierwszym albo drugim stopniu z jednym już wybranych członków magistratu.

9. Po przeprowadzonym wyborze burmistrza i jego zastępcy zamyka się konstytucyjne posiedzenie.

Komenda obwodowa ma o wyniku wyborów złożyć sprawozdanie wojsk Jem. Gub.

Jeżeli jednemu z wybranych odnowionem zostanie zatwierdzenie, należy podjąć nowy wybór w ten sam sposób.

10. Po zatwierdzeniu wyboru burmistrza i zastępcy składają wybrani w ręce komendanta obwodowego przyrzeczenie wiernego spełniania obowiązków.

11. Zaraz po objęciu urzędu zwołuje nowy burmistrz posiedzenie Rady miejskiej, odbiera od radnych miejskich przepisane ślubowanie i zarządza wybór ławników.

12. Wybór ławników następuje według analogii warunków w punktach 6–8 tego rozporządzenia z uwagą, że do ważności wyborów wymagana jest tylko absolutna większość oddanych przez obecnych radnych głosów.

II.

Reprezentacja miejska ma w możliwie krótkim czasie postanowić regulamin czynności i przedłożyć go Komendzie Obwodowej celem dalszego przedłożenia go do Wojsk. Jen. Gub. do zatwierdzenia w myśl § 6, aż do tego czasu mają zastosowanie ogólne następujące przepisy, które mają służyć także za podstawę nowego regulaminu.

1. Rada miejska zgromadza się według potrzeby na zaproszenie burmistrza. Na żądanie trzeciej części radnych jest także obowiązany burmistrz zwołać radę miejską.

2. Radni miejscy, którzy bez usprawiedliwienia się nie zjawiają się na posiedzenia są upominani przez burmistrza. Po dwukrotnym upomnieniu mogą być na tych radnych nakładane kary pieniężne.

3. Posiedzenia rady miejskie są publiczne. Wszystkie sprawy osobiste jednak ma się załatwiać na tajnych posiedzeniach. Gdzie rozchodzi się o obywatelność publiczną, lub gdy wymaga tego interes miasta wyklucza się na postanowienie rady lub burmistrza wszelką jawność z posiedzeń.

4. Do powzięcia ważnych uchwał wymagana jest obecność najmniej połowy radnych miejskich. Uchwały powzięte być mają absolutną większością głosów obecnych radnych.

5. O obradach Rady miejskiej należy prowadzić protokół.

6. Burmistrz ma uchwały, które przekraczałyby zakres działalności rady miejskiej, lub sprzeciwiają się istniejącym przepisom, albo też według jego zdania przyniosłyby szkodę miastu wstrzymać i na pod-

stawie § 19 ordynacyi miast donieść bezzwłocznie do Komendy obwodowej celem dalszego zarządzenia.

Urzędnicy miejscy są przyjmowani, względnie wypowiadani przez radę miejską na wniosek burmistrza.

Śługi miejskie i nadzienników przyjmuje lub oddała sam burmistrz; leży to w jego mocy.

8. Burmistrz przewodniczy obradom rady miejskiej i magistratu, wykonuje uchwały rady i zawiaduje bezpośrednim zarządem miasta.

Jest on przełożonym wszystkich zakładów i urzędów i reprezentuje miasto na zewnątrz,

9. Dokumenta urzędowe, na podstawie których miasto obejmuje jakieś zobowiązanie, muszą być podpisane przez burmistrza lub jego zastępcę i przez dwóch ławników.

10. Burmistrz kieruje należącą do zakresu działania reprezentacyi miasta policją miejscową.

11. Nałożone przez burmistrza na podst. § 17 rozp. o ordynacyi dla miast kary pieniężne, tudzież wszystkie inne kary pieniężne, nałożone przez radę miejską na podstawie poprzednich przepisów mają być obrócone podług wskazówek rady miejskiej na cele dobroczynne i ogólnie pożyteczne.

12. Magistrat jest burmistrzowi pomocny podług jego wskazówek, przy przeprowadzeniu uchwał i przy bezpośrednim zarządzie miasta. Magistrat zgromadza się na zaproszenie burmistrza. Kierownicy miejskich urzędów lub ich zastępcy, biorą o ile to dotyczy zakresu ich działalności udział w obradach magistratu; jeżeli nie są członkami tegoż, jednak mają tylko głos doradczy.

13. Burmistrz nie jest związany uchwałami magistratu.

Jednym z najważniejszych zadań wysłanego z powołanej reprezentacyi miejskiej magistratu będzie załączenie spisów członków gminnych, podług pojedynczych kuryi w celu przygotowania przeprowadzenia wyborów radnych miejskich w tych miastach.

Rozporządzenia te ma Komenda Obwodowa odpowiednio ogłosić.

Dotyczy wszystkich Komend Obwodowych z wyjątkiem Lublina, Piotrkowa i Radomia.

Na podstawie § 14 rozporządzenia Nacz. Komendy Armii z dnia 18/VIII 1916 Dz. rozp. Nr. 66 zamianowałem w myśl poprzedn. rozp. wojsk. Gen. Gub. na radnych miejskich w miastach Opatowie i Ostrowcu następujące osoby:

O P A T Ó W

Członkowie Rady miejskiej.

Kurya I.

1. Günzburg Lieber, kupiec
2. Karpen Jusek, kupiec, dyrektor Wzaj. Kredytu
3. Musielski Adam, właściciel fabryki
4. Weicblum Jankiel, kupiec
5. Weisblum Jusek, właśc. cegielni
6. Zieliński Aleksander, masarz

Kurya II.

1. Gawroński Władysław, właśc. domu
2. Horodyski Seweryn, Rejent, właśc. domu
3. Jaworski Antoni, Jeometra " "
4. Matuszewski Feliks, " "
5. Piątkiewicz Wincenty, " "
6. Świąstowski Edmund, właśc. domu, Aptekarz

Kurya III.

1. Badowski Piotr, Jeometra
2. Jagusiewicz Władysław, urzędnik
3. Jaworski Kazimierz, kupiec
4. Judycki Kazimierz, urzędnik sądowy
5. Dr. Komenda Wacław, lekarz
6. Ułanowicz Adolf, kier. szkoły

Kurya IV.

1. Adamski Jan, właśc. domu
2. Ks. Cieszkowski Roman, Prałat
3. Gajewski Stefan, blacharz
4. Gębalski Jan, ślusarz
5. Górecki Jan, kowal
6. Woroniecki Stefan, dyrektor mleczarni

Z a s t ę p c y

Kurya I.

1. Berenzweig Dawid Samuel, kupiec
2. Ossowski Benedykt, współwł. fabryki
3. Poradowski Michał, kupiec
4. Szmelcman Abraham „
5. Zajfman Lejzor „
6. Zalcman Szmul, [syn Froima] kupiec

Kurya II.

1. Czerwiński Cypryan, gospodarz
2. Denkowski Jan, właśc. domu
3. Gawroński Adam „
4. Gradzikowski Franciszek, gospodarz
5. Pacański Józef, szewc
6. Woszczycki Wit. malarz i właśc. domu

Kurya III.

1. Dec Antoni, urzędnik
2. Gnatowski Władysław, organista
3. Jarczyk Wincenty, felczer
4. Koziński Ludwik, urzęd. sąd.
5. Pietraszewski Władysław, adwok.
6. Stempniewski Wojciech, szewc

Kurya IV.

1. Gradzikiewicz Maryan, rymarz
2. Koszarski Stefan, murarz
3. Królikowski Maryan, blacharz
4. Michalski Jan, robotnik
5. Ks. Targowski Karol, Rektor
6. Węglewicz Józef, stolarz.

OSTROWIEC

Członkowie Rady miejskiej.

Kurya I.

1. Bykowski Feliks, księgarz i właściciel gruntu
2. Głowacki Tomasz, właśc. cegielni
3. Kaczyński Ryszard, dyrektor fabryki
4. Kestenberg Benjamin, kupiec
5. Milstajn Szyja, „
6. Mincberg Motel, „
7. Rozenman Henoch, handlarz drzewa
8. Saski Stanisław, współwłaśc. browaru

Kurya II.

1. Gruszecki Jan, właśc. domu i cegelni
2. Krełowski Wincenty, inżynier i właśc. posiadł.
3. Sitarski Mikołaj, właśc. posiadł.
4. Szkoszkowski Stanisław, powroźnik
5. Szumliński Sabin, właśc. posiadł.
6. Straus Bogumił, właśc. posiadł. i inżynier fabr.
7. Wołowski Eduard, właściciel posiadłości i składu aptecznego
8. Żakowski Jan, właśc. posiadł. i aptekarz

Kurya III.

1. Bratkowski Stefan, buchalter
2. Czerwiński Stanisław, dyr. gimn.
3. Hardt Feliks, vice dyrektor banku Łódzkiego
4. Izdebski Stanisław, inżynier
5. Dr. Skwara Piotr, lekarz miejski
6. Dr. Wardyński Adam, lekarz fabryczny
7. Ks. Wodecki Wacław, proboszcz
8. Zemsta Antoni, kier. szkoły

Kurya IV.

1. Nowakowski Władysław, rzeźnik i właśc. posiadłości
2. Płasiński Władysław, urzędnik bankowy

3. Reszczyk Teofil, robotnik fabr. i właśc. domu
4. Sobkiewicz Marcin, właśc. posiadł.
5. Sowiński Jan, właśc. posiadł.
6. Stajgerwald Michał, robotnik fabryczny
7. Wacholder Ludwik, dentysta
8. Witkowski Michał, właściciel posiadłości i robotnik fabryczny.

Z a s t ę p c y

Kurya I.

1. Aleksandrowicz Abram, kupiec
2. Bojarski Zenon, blacharz
3. Janicki Teodor, właśc. składu aptecznego
4. Kołdecki Jan, fotograf
5. Münzberg Pinkwas, właśc. domu
6. Röhr Teodor, przemysłowiec i inżynier
7. Różany Froim, bankier
8. Rudziński Teodor, restaurator

Kurya II.

1. Furtowicz Piotr, rzeźnik i właśc. domu
2. Grelecki Roman, „ „
3. Grelecki Jan, „ „
4. Jędrzejewski Leon, „ „
5. Kanonik Władysław, „ „
6. Leśkiewicz Andrzej, „ „
7. Leśkiewicz Wawrzyniec, „ „
8. Nowakowski Stanisław, „ „

Kurya III.

1. Bałata Stefan, urzędnik fabryczny
2. Bülow Otto, inżynier „
3. Iwaszkiewicz Mieczysław, inżynier
4. Kochanowicz Kwiryn, „
5. Dr. Malinger Adam, właśc. domu, lekarz.
6. Reński Teofil, urzędn. fabr.

7. Stark Otto, urzędn. fabr.
8. Wiktorowski Felix, aptekarz

Kurya IV.

1. Buško Jan, robotnik fabryczny
2. Mikięta Józef, urzędnik Spółki Roln. Rad.
3. Puchniarski Jakób, właśc. domu.
4. Szczawiński Adolf, kasyer bankowy
5. Dr. Sznuk Władysław, lekarz
6. Topolski Łukasz, rob. fabr.
7. Wolszakiewicz Franc, właśc. domu
8. Zoburda Sylwester, majster fabr.

E. 22.294/16.

8.

Obwieszczenie

w sprawie policyi ogniowej.

Przepisy ustawodawstwa rosyjskiego dotyczące policyi ogniowej podaje się w wyciągu do wiadomości z poleceniem jak najskrupulatniejszego ich przestrzegania.

I.

Rozporządzenie Namiestnika Królestwa Polskiego z 15. czerwca 1819 r. „O obowiązku Zarządu Miast utrzymywania kominiarzy i posiadania rekwizytów strażackich” [Dziennik ustaw Królestwa Polskiego Tom 6—335]

Kominiarze.

§ 1. Każde miasto winno zakontraktować jednego kominiarza, który obowiązany jest, w miastach większych i handlowych raz na miesiąc, w miasteczkach zaś co najmniej raz na kwartał kominy wyczyć i gruntownie je zbadać.

§ 2. Kominiarz, który odpowiedzialny jest za nieszczęście spowodowane przez nieostrożność, ma po każdym wyczyszczeniu i rewizji kominów burmistrzowi zdać ustny raport o wykonaniu swej powinności i jemu donieść, czy i które kominy potrze-

buja reparacyi, albo czy wszystkie są w dobrym stanie. Ten ustny raport zaciągnie Burmistrz do protokołu i zarządzi co uważa za konieczne.

Rekwizyty do gaszenia w miastach.

§ 3. Miasta mają być zaopatrzone w następujące rekwizyty do gaszenia:

a) w każdym domu ma być drabina na dach, domy kryte dachówką, mają posiadać urządzenie umożliwiające wydostanie się do górnego komina;

b) każdy dom ma posiadać wiadro drewniane do noszenia wody, zakupno i konserwacya wiadra jest rzeczą właściciela domu;

c) każde 10 domów mają być zaopatrzone 2 hakami [bosakami], kubłem, 4 ręcznymi sikawkami i jedną beczką do przewożenia wody przeznaczoną, dalej jedną drabiną, którą można przenosić;

d) każde miasto, mające 100—150 domów, musi posiadać stosownie wielką sikawkę która wedle wskazówek Zarządu gubernialnego ma być zastosowana do wysokości domów w mieście; jak również 4 beczkowsy. Większe miasta o 150—300 domach muszą posiadać 2 takie sikawki i 8 beczkowsów. Dalej mają być sprawione na każde 200 domów 1 sikawka i 4 beczkowsy.

§ 4. Sikawki i beczkowsy mają być w miastach posiadających wogóle dostateczne fundusze, z tych funduszy zakupione, zaś w miastach które takich funduszy nie posiadają, mają być sprawione na koszt właścicieli domów.

Kopanie i utrzymywanie studzien.

§ 6. Koszta kopanie i konserwacyi studzien, których ilość oznacza naczelnik powiatu na podstawie liczby domów, ponoszą właściciele domów, wyłączone są tylko studnie publiczne, o ile dotychczas kosztem publicznym są utrzymywane. Budowa szopy strażackiej pokryta zostanie z funduszy przewidzianych w § 4.

Utrzymywanie sikawek.

§ 7. Celem utrzymywania sikawek w dobrym stanie, mają kominiarze, po każdej rewizji kominów zbadać i spróbować sikawki. Burmistrz jest odpowiedzialnym za należyte utrzymanie sikawek.

II.

Rozporządzenie Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z 1. września 1886 „O obowiązku zarządów gmin utrzymywać po wsiach odpowiednie przyrządy strażackie” (Dziennik ustaw Królestwa Polskiego Tom 20—152).

Przyrządy pożarne po wsiach.

§ 1. We wszystkich wsiach, które posiadają budynki od ognia ubezpieczone, mają być drągi [bosaki], na każde 3 domy jeden drąg [bosak], stale utrzymywane w odpowiednim stanie.

§ 2. Koszta zakupna drągów--bosaków ponoszą właściciele domów. Koszta powyższe, jak i koszty utrzymania rozdziela na poszczególnych właścicieli Wójt po poprzednim zatwierdzeniu rozdziału przez Naczelnika powiatu.

§ 3. Forma i długość drągów bosaków, która może wynosić od 7 do 12 łokci, odpowiadać ma stosunkom miejscowym.

§ 4. Drągi te mają być zawsze w stanie odpowiednim i w stałe oznaczonym miejscu przechowane.

III.

Ogólna organizacja gubernialna. Zbiór ustaw tom 2, wydanie z 1892 i 1912 roku.

Straże ogniowe i ogniomistrze.

§ 329. Gubernatorzy mają przestrzegać, by w miastach, które posiadają gminne strażę, mianowani byli zupełnie zaufania godni i doświadczeni ogniomistrze.

§ 653. Do zakresu działania policji w miastach należą strażę ogniowe, podporządkowane ogniomistrzom. Budżet gminy określa stan straży ogniowej.

§ 670. Ogniomistrze mają być na podstawie ogólnych zasad mianowani, przenoszeni i usuwani [Ustawa o urzędnikach państw.

Zakres działania policji.

§ 881. Do zakresu działania policji należy:

17] Współdziałanie przy zabezpieczeniu przed pożarem lasów i pól względnie przy tegoż gaszeniu.

21] Środki zaradcze przeciwko pożarom w miastach i wsiach.

22] Wstrzymanie budowli domów i rozpoczęcia prac przy budowlach, magazynach, wykopalniskach, położonych przy linii kolejowej.

23] Nadzór nad wykonaniem i przestrzeganiem przepisów policji budowlanej w miastach i wsiach.

§ 700. W razie dojścia do wiadomości ustnych lub pisemnych próśb lub innych okoliczności, narażających na niebezpieczeństwo jaką miejscowość dom lub osobę, ma właściwa władza policyjna, która o tem się dowie, natychmiast zarządzić odpowiednie środki zaradcze celem uszczerbku przed szkodą i odkrycia winnego.

§ 736. Powiatowa władza policyjna ma uważać aby w miejscowościach, które nie posiadają stałego zarządu policyjnego, dalej w osadach, w wypadku ognia, konieczne zarządzenia natychmiast wydane zostały:

1) aby o ile możności wszędzie zaprowadzono sikawki ogniowe;

2) aby wszyscy właściciele domów, na podstawie w tym celu mających się założyć wykazów, zobowiązani zostali do, jawienia się przy pożarze z wiadrem, hakiem lub siekierą, względnie, by z temi przyrządami swych ludzi wysłali.

Baczyć ma dalej na to, aby przedmioty uratowane z ognia ochronione zostały przed rabunkiem i zniszczeniem.

§ 789. Krajowy komisarz policji czuwa, aby w każdej miejscowości założony został wykaz mieszkańców i by im odpowiednio ogłoszono, kto i z czem ma się jawić podczas pożaru.

§ 805. Niżsi urzędnicy policyjni [obecnie miejska policja urzędnicy gminni] mają każdego mieszkańca, jak najdokładniej pouczyć, by swój piec i komin utrzymywał zawsze w największym porządku a w razie uszkodzenia, natychmiast naprawił, czyścił, by przy paleniu w piecu w chałupach wiejskich, jak również przy opuszczaniu tych chałup, zastosowana była jak największa ostrożność, by len, konopie etc., nie były suszone w domach mieszkalnych. Mają uważać, by pastuchy i podróżni pod żadnym warunkiem nie zakładali ognia przy lasach, polach, łąkach bliżej jak 2 sążnie i by po opuszczeniu miejsca spoczynku ogień gasili.

Gdy tylko ogień wybuchnie, mają zwołać mieszkańców najbliższych wsi i zarządzić środki ku gaszeniu ognia konieczne. Po wsiach uważać mają, by nad każdą bramą uwidoczniony był rysunkowo ten przyrząd do gaszenia, z którym dany właściciel domu ma w przypadku ognia do gaszenia się stawić. Mają baczyć, aby w osadach, miasteczkach i wsiach było jak najwięcej sikawek i innych przyrządów strażackich.

IV.

Ustawa o zabezpieczeniu przed przestępstwami zbioru ustaw tom XIV, wydanie z 1890 r.],

Obowiązki właściciela domu w razie wybuchu ognia.

§ 303. Właściciel domu, względnie zarządca domu jest bezwarunkowo obowiązany w razie wybuchu pożaru zawiadomić o tem najbliższą warę policyjną i aż do przybycia straży ogniowej mają być wszystkie konieczne zarządzenia w celu ugaszenia ognia wydane.

Zakładanie ognia na drogach i lasach, etc.

§ 304. Zabronione jest zakładanie ognia na większych drogach lub innych miejscowościach w oddaleniu 2 sążni od lasów i krzaków, od zasianego lub zebranego zboża i siana, od łąk i ogrodów warzywnych, mostów albo jakichkolwiek innych budynków. Przy opuszczeniu ogniska, należy bezwarunkowo zagaścić.

C. i k. Żandarmeryę i urzędy gminne wzywa się, aby czuwały nad dokładnem zachowaniem powyższych przepisów.

Dalej zarządziło Jeneral Gubern. Wojsk. rozp. Nr. 73 z d. 4. XI. 1916 Punkt 8. B. A. Nr. 71231/16 w celu zapobieżenia pożarom co następuje:

Aby usunąć przyczyny pożaru nie wolno używać nieosłoniętego światła. W barakach, w których są posłania ze słomy [bez sienników] należy zakazać bezwarunkowo palenia cygar i papierosów. Odnośne tablice należy, jeżeli to potrzebne sporządzić w kilku językach.

Przekroczenia tego zakazu należy bezwzględnie karać. Tam gdzie wolno palić należy poustawiać naczynka blaszane do wyprózniania fajek i na niedopalki z cygar i papierosów.

Łatwo zapalne przedmioty i szczątki nie śmia walać się w barakach i koło tychże.

Szczególnie podczas palenia i czyszczenia pieców i ognisk jest nakazana wszelka ostrożność.

Należy kłaść uwagę na regularne czyszczenia kominów i rur od pieca. Na popiół i śmieci należy ustawić ogniotrwały zbiornik, albo zrobić dół zabezpieczony od wiatru.

O wybuchnięciu pożaru należy natychmiast zawiadomić Straż pożarną, chociażby na miejscu zaraz przedsiębrało by się środki zaradcze celem gaszenia ognia.

Przy gaszeniu ognia należy w pierwszym rzędzie uważać aby wybuchnięty pożar był umiejscowiony.

Pierwszą i najważniejszą przezornością jest aby gasić ogień dopóki ten nie zdołał objąć wielkich rozmiarów.

Jeżeli to z powodu późnego odkrycia jest już nie możliwe n. p. jeżeli ogień objął już ściany boczne i powale należy uważać aby:

1. Stojący w płomieniach obiekt, względnie część jego jak najszybciej i gruntowniej zburzyć, aby ogniowi odebrać możność rozszerzania się na wyższe części budynku. Należy więc ogień zlokalizować.

Potrzebne do tego haki ogniowej trzymać należy w pogotowiu.

Ten środek zaradczy jest daleko lepszy i skuteczniej działający, jak używanie przeważnie złe funkcjonujących sikawek. Jest niezależny od użycia tychże i szczególnie ważny i zastosowania godny gdy gaszenie z powodu braku wody lub mało wydajnych sikawek mało skutków rokuje.

2. Oddzielne i samodzielne pracujące partie ochotników przystępują natychmiast do wynoszenia chorych ludzi, przedmiotów urządzenia i zapasów.

3. Dla sikawek Straży pożarnej będą ustalone w przepisach gaszenia ognia miejsca [potoki, hydranty, cysterny, względnie beczki z wodą] z których należy czerpać wodę do gaszenia i gdzie należy kłaść węże sikawek.

Przy używaniu sikawki pożarnej należy w pierwszym rzędzie skierować prąd wody na zburzone i palące się na ziemi części drewniane, a dopiero

potem polewać ma się zdala od miejsca pożaru położone obiekty dla zlokalizowania ognia.

Bezczelowe wlewania wody w palący się obiekt należy unikać, zwłaszcza przy braku wody, albo przy nienależytem funkcjonowaniu sikawki.

9.

Sanitarne przepisy dla piekarni.

Ponieważ istniejące piekarnie nie odpowiadają wymagom sanitarnym, wydaje się następujące przepisy celem przestrzegania:

1. Piekarnia nie może służyć za mieszkanie lub sypialnię.

2. W całym zakładzie powinna panować czystość, — ściany i powały piekarni mają być gładko wapnem wyprawione i przynajmniej raz na 6 miesięcy bielone.

3. Podłogi muszą być z twardego, łatwo czyścić się dającego materiału i bez dziur, w których może się gromadzić pył mączny i w których mogą się wylęgać robaki mączne, karakony, stonogi i t. p.

4. Piec piekarniany musi być czysto utrzymywany, by pieczywo nie było zanieczyszczone popiołem.

5. Stoły do wyrabiania ciasta muszą być gładkie i tak ustawione, by podczas roboty był do nich wolny przystęp ze wszystkich stron. Po robocie należy je zmyć dokładnie gorącą wodą. To samo odnosi się i do koryt.

6. Kominy piekarni muszą być wyższe od dachów sąsiednich w promieniu 50 metrów.

Co do porządku w piekarni zarządza się co następuje:

7. Aby zapobiedz zbieraniu się prochu mącznego, odpadków ciasta i rozczynu; należy codziennie obmyć troskliwie ściany, podłogi i stoły wszelkie przy pieczeniu używane narzędzia.

8. Robotnicy przy robocie mają czysto być ubrani.

9. Pieczywa nie wolno składać na dziedzińcu na podłodze w przejściach lub mieszkaniu.

10. Zatrudnieni przy wyrabianiu ciasta, robotnicy mają przed rozpoczęciem roboty umyć dokładnie ręce wodą z mydłem, do czyszczenia nosa mają mieć czystą chustkę.

11. Pomietło do czyszczenia pieca piekarskiego umieszczone ma być na hakach ściennych horyzontalnie, — nie wolno go wkładać do wody lub kłaść na podłodze. Szczotkę zmieniać należy dwa razy tygodniowo, wodę w pułni codziennie.

12. Robotników cierpiących na zaraźliwe lub wstręt wzbudzające choroby nie wolno zatrudniać w piekarni.

13. Za przekroczenia tych przepisów, o ile nie znajdą zastosowania postanowienia ustawy karnej, karany będzie właściciel piekarni przez c. i k. Komendę obwodową grzywnami do 2000 koron, względnie karę aresztu do 6 miesięcy.

10.

Porządek i czystość w handlach środków spożywczych.

Ponieważ w miejscach sprzedaży środków spożywczych, jak u rzeźników, masarzy i t. d. nie przestrzega się porządku i czystości przeto c. i k. Komenda obwodowa zarządza:

1. Przekupnie muszą być czysto odziani, mieć białe fartuchy, czysto myte ręce.

2. Wyroby masarskie, ciastka, cukierki, należy trzymać pod kloszem szklanym albo w zaopatrzonych w przykrywkę skrzynkach, celem ochrony przed kurzem i owadami.

3. Szalki wag mają być zawsze najdokładniej wyczyszczone, a lądy sklepowe pomalowane nieprzepuszczalną, łatwą do zmywania farbą lub też obite blachą.

4. Środki spożywcze, szczególnie te, które bez poprzedniego przyrządzania można spożyć [tłuszcze masło, wyroby masarskie i t. d.] muszą być zawinięte w czysty papier [nie w stary poplamiony papier, lub gazetę].

5. Te same postanowienia stosują się naturalnie do tych wszystkich kupców towarów mieszanych i kramarzy, którzy środki spożywcze wystawiają na sprzedaż w drzwiach, otwartych oknach, bramach lub na targach.

Powyższe rozporządzenie wchodzi zaraz w życie.

Urzędy gminne mają je natychmiast odpowiednio podać do wiadomości tak przekupni jak i wszystkich mieszkańców.

C. i k. Żandarmerya ma sklepy spożywcze często i dokładnie kontrolować i o stwierdzonych w tej mierze przekroczeniach donieść bezzwłocznie Komendzie obwodowej, celem ukarania niedbałych kupców.

E. Nr. 30258.

11.

Obwieszczenie

w sprawie spoczynku niedzielnego i świątecznego.

Powołując się na obwieszczenie zamieszczzone w N-rze 5 Dziennika Urzędowego Punkt 17 z r. 1916 zarządza się w myśl Rozporządzenia c. i k. Wojsk. Gen. Gub. z dnia 25. IX 1916 Z. E. Nr. 58,258 co następuje.

1) W niedzielę i święta wyjąwszy uroczystość Bożego ciała, pierwszy dzień Bożego Narodzenia i niedzielę wielkanocną mogą być otwarte od godz. 8 do 11 przedpołud., prócz tego sklepy spożywcze od 6 do 7 wieczorem.

W trzy powyżej wymienione uroczyste święta mogą być otwarte sklepy spożywcze i to tylko od 8 do 10 godz. przed południem.

2) Salony fryzjerskie i publiczne zakłady kąpielowe mogą być otwarte w niedzielę i święta do godz. 2 popołudniu, w wymienione zaś powyżej uroczyste święta tylko do 11 godz. przed południem.

3) Gospody, cukiernie, mleczarnie, herbacznice i t. p. nie podlegają z zasady żadnemu ograniczeniu odnośnie do niedziel i świąt. W razie gdyby w interesie publicznym n.p. celem poskramiania pijaństwa przemysłnictwa, i bandytyzmu okazała się potrzeba pewnych ograniczeń w przedsiębiorstwach podrzędniejszych, wyda się wtedy jeszcze osobne rozporządzenia.

4) Przedsiębiorstwa, których zaistnienie miałyby szkodliwe skutki dla ogółu n.p. gazownie, elektrownie, wodociągi i t. p. są wyłączone od spoczynku niedzielnego i świątecznego. Również przedsiębiorstwa, które są urzędowe i mające ruch

bez przerwy n.p. piece do wypalenia wapna, huty rafinerie spirytusu, cukrownie, cegielnie parowe, fabryki szkła i t. p. nie mogą być zatrzymane przez jeden dzień, bo to pociągnęłyby za sobą dotkliwe szkody.

5) Sklepy żydowskie z wyjątkiem jednego jedynego sklepu spożywczego, któryby się na całą miejscowość znajdował, a który to sklep musi być otwarty, mogą być przez soboty i święta żydowskie zamknięte, nie będą jednak miały na niedzielę i katolickie święto żadnych innych udogodnień, prócz wymienionych z punkcie 1.

Co do policyjnej godziny zamykania i spoczynku nocnego, zostały właśnie w Dzienniku Urzęd. Nr. 20 dotyczące rozporządzenia umieszczone.

Żandarmerya i Straż Skarbowa otrzymuje polecenie pilnować aby punkta tego rozporządzenia były zachowywane, i o każdym przekroczeniu, które będzie karane według Rozp. Nacz. Kom. Armii z dnia 19/VIII 1915 Dz. rozp. Nr. 30 donosić.

Rozporządzenie to wchodzi w moc z dniem obwieszczenia.

12.

E. Nr. 1208 PräS

Obwieszczenie

dotyczące zakazu dalszego rozszerzenia wyszczególnionych czasopism, wydawanych w cesarsko-niemieckim Obszarze okupacyjnym.

Rozszerzanie następujących dzienników, względnie czasopism wydawanych w cesarsko-niemieckim obszarze okupacyjnym jest zabronione.

Warszawa: „Gazeta poranna 2 grosze“

„Polak Katolik“

„Goniec poranny i Wieczorny“

„Hajnt“

„Moment“

„Hazefera“

„Nasza Trybuna“

„Nasza Sprawa“

„Lud Polski“

„Widnokrąg“

„Lebensfragen“

Łódź: „Neue Lodzer Zeitung“

„Gazeta Łódzka“

„Godzina Polski“

„Lodzer Tagblatt“

„Lodzer Volksblatt“
„Deutsche Post“

Częstochowa: „Goniec Częstochowski“

Sosnowiec: „Kurier Zagłębia“
„Głos Polski“

Płock: „Kurier Płocki“

Włocławek: „Goniec Kujawski“
„Głos wiary“

Niestosowanie do tego zakazu karanem będzie grzywną do 2.000 K lub aresztem do 6 miesięcy.

13.

Obwieszczenie

dotyczące monet niklowych.

Wzywa się ludność, aby znajdujące się w jej posiadaniu 20 halerzowe monety niklowe w jak najkrótszym czasie oddawała do Kasy Obwodowej, względnie wymieniała je tamże na 20 halerzówki zrobione z żelaza.

14.

W Y K A Z

osób zasądzonych przez Sędziego Pokoju miast Opatowa i Ostrowca w drugiej połowie października 1916.

Liczba bieżąca i liczba czynności	Imię i nazwisko	Kara	Czyn karygodny
1. U. 288 16	Józef Bojarczak	100 K grzywny	Podbijanie cen
2. „	Władysława Bojarczakówna	20 K grzywny	„
3. U. 340 16	Sylwestra Węglewiczowa	10 rubli grzywny	Art. 29 u. o k.
4. U. 367 16	Agata Popek	3 dni aresztu	Obraza czci
5. U. 386 16	Katarzyna Czajka	3 ruble grzywny	Art. 152 u. o k.
6. U. 390 16	Paweł Klusek	5 rubli grzywny	Art. 148 u. o k.
7. U. 394 16	Zelman Fogiel	14 dni aresztu i 30 K grzywny	Podbijanie cen
8. U. 395 16	Bronisława Bybina	24 godzin aresztu	Art. 148 u. o k.
9. U. 396 16	Maryanna Cebulowa	4 miesiące więzienia	Kradzież

L. i k. Komendant Obwodu:

FEHMEL, pułkownik, w. r.

